

да не вика цигулари да му свирятъ. Събира около си всички непрокопсаници и пие до забрава. Пие и пилей, а на мене ~~како~~ не плаща. Робувамъ му дано го намъря на кеѳъ да ми плати и тогава ще се пръждосамъ.

До като приказватъ чуватъ се цигулки отъ къмъ господарската къща. Ето и пѣсни долитатъ. Следъ малко се отварятъ врати къмъ чардака и до трапозана се изправя седъръ мъжъ съ голъма глава, лицето му червено като пълень месецъ, кога изгрѣва, но чички сътъ като синъ патламанъ, а очитѣ горятъ, като че треска го разтресло.

Щомъ се изправя запѣва.

Махаленчетата само това чакали.

Насбиратъ се предъ къщата и почватъ съ него да пѣятъ. А той помраченъ отъ вино и ракия бръква въ джобове, вади пари съ шепи и ги хвърля върху дѣцата.

Не за пръвъ пътъ върши това безумецътъ, защото ~~то~~ това му докарвало голъма радостъ. Махаленчетата само това чакали: спущатъ се като луди. Викове, боричкане... А разгулникътъ гледа и се смѣе през глава.